

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4423/2564

พนักงานอัยการจังหวัดลำพูนโจทก์ นาย ส.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 59, ป.อ. มาตรา 334, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 336 ทวิ

ย่อ / หลักกฎหมาย

การกระทำความผิดจะถือเป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 83 ได้นั้น บุคคลผู้ร่วมกระทำความผิดจะต้องรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด และมีการกระทำโดยเจตนาที่จะร่วมกันกระทำความผิดนั้น จึงจะเป็นตัวการตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิดจะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผลหรือย่อมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้ ตาม ป.อ. มาตรา 59 วรรคสาม เมื่อพวกของจำเลยที่ขับรถแบ็กโฮเข้าขุดดินในที่ดินของผู้เสียหาย มิได้รู้เท็จจริงว่าดินที่ขุดออกไปเป็นของผู้เสียหายโดยเข้าใจว่าเป็นการขุดดินของจำเลย ก็ย่อมจะถือว่าจำเลยกับพวกร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้อง แต่ต้องถือว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดโดยอ้อมโดยใช้พวกของจำเลยเป็นตัวแทนโดยบริสุทธิ์ (Innocent Agent) เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดของจำเลยเอง เมื่อพยานหลักฐานที่โจทก์นำเสนอไม่ได้ความกระจางชัดว่าพวกของจำเลยรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิดและมีเจตนาร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยอันจะถือเป็นการลักทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป กรณีจึงต้องฟังข้อเท็จจริงเป็นคุณแก่จำเลยว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยใช้อานพาหนะ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 334, 335, 336 ทวิ ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน 250,000 บาท ให้แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (7) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ, 83 จำคุก 3 ปี ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน 250,000 บาท ให้แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ประกอบมาตรา 336 ทวิ ให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีคงมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยใช้อานพาหนะตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีนายจรัส เป็นประจักษ์พยานเพียงปากเดียวมาเบิกความยืนยันว่า จำเลยให้คนขับรถแบ็กโฮมาขุดดินด้านทิศเหนือของผู้เสียหายแล้วนำไปถมในที่ดินของจำเลยด้านทิศใต้ โดยจำเลยเป็นผู้คุมการขุดด้วยตนเอง ส่วนคำเบิกความของพยานโจทก์ปากอื่น ๆ แม้จะเบิกความถึงข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่ก็รับฟังมาจากคำบอกเล่าของนายจรัสอีกทอดหนึ่ง ข้อเท็จจริงตามทางนำสืบของโจทก์จึงรับฟังได้ แต่เพียงว่าจำเลยให้คนขับรถแบ็กโฮมาขุดดินในที่ดินของโจทก์แล้วนำไปถมในที่ดินของตนเองเท่านั้น นอกจากนี้ ยังได้ความตามที่น่าายจรัสเบิกความว่าในขณะที่เกิดเหตุ พยานเข้าใจว่าที่เกิดเหตุเป็นที่ดินของจำเลย และเบิกความตอบนายจำเลยถามว่าชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงล้วนเข้าใจว่าบริเวณที่เกิดเหตุเป็นที่ดินของจำเลย ซึ่งเมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับคำเบิกความของ

ผู้เสียหายที่ว่าตั้งแต่ผู้เสียหายซื้อที่ดินเมื่อปี 2553 ผู้เสียหายเคยกลับไปดูที่ดิน 1 ครั้ง เมื่อปี 2557 ภายหลังจากนั้น ผู้เสียหายไม่ได้กลับมาดูที่ดินอีกจนกระทั่งทราบเหตุคดีนี้เมื่อเดือนสิงหาคม 2560 จึงเชื่อได้ว่าชาวบ้านผู้อยู่อาศัยในละแวกที่เกิดเหตุไม่ทราบว่าที่เกิดเหตุเป็นที่ดินของผู้เสียหายแต่เข้าใจว่าเป็นที่ดินของจำเลย ดังนั้น จึงเป็นการไม่แน่ชัดว่าคนขับรถแบ็กโฮที่เข้ามาขุดดินในที่ดินของผู้เสียหายตามคำสั่งของจำเลยจะล่วงรู้ว่าเป็นการขุดดินในที่ดินของผู้เสียหายหรือไม่ ทั้งนี้ การกระทำอันจะถือเป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ได้นั้น บุคคลผู้ร่วมกระทำความผิดจะต้องรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิด และมีการกระทำโดยเจตนาที่จะร่วมกันกระทำความผิดนั้น จึงจะเป็นตัวการตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่ถ้าผู้กระทำมิได้รู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิดจะถือว่าผู้กระทำประสงค์ต่อผลหรือย่อมเล็งเห็นผลของการกระทำนั้นมิได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59 วรรคสาม ดังนี้ หากพวกของจำเลยที่ขับรถแบ็กโฮเข้าขุดดินในที่ดินของผู้เสียหายมิได้รู้ข้อเท็จจริงว่าดินที่ขุดออกไปเป็นของผู้เสียหาย โดยเข้าใจว่าเป็นการขุดดินของจำเลย ก็ย่อมจะถือไม่ได้ว่าจำเลยกับพวกร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้อง แต่ต้องถือว่าจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดเองโดยอ้อมโดยใช้พวกของจำเลยเป็นตัวแทนโดยบริสุทธิ์ (Innocent Agent) เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดของจำเลยเอง เมื่อพยานหลักฐานที่โจทก์นำเสนอยังไม่มีความกระจ่างชัดว่าพวกของจำเลยรู้ข้อเท็จจริงอันเป็นองค์ประกอบของความผิดและมีเจตนาร่วมกันกระทำความผิดกับจำเลยอันจะถือเป็นการลักทรัพย์ โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป กรณีจึงต้องฟังข้อเท็จจริงเป็นคุณแก่จำเลยว่าการกระทำของจำเลยไม่มีความผิดฐานลักทรัพย์โดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปโดยไ้ยานพาหนะ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานลักทรัพย์โดยไ้ยานพาหนะตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 334 ประกอบมาตรา 336 ทวิ มานั้น ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

อรพิน พรแสงจันทร์ · กิกก้อง สมเกียรติเจริญ · อรพงษ์ ศิริกานต์นนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4423/2564>